

УДК 81'373.613:[82-92=112.2+82-92=111]
DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/35-7-21>

Оксана ПОДВОЙСЬКА,
orcid.org/0000-0002-6304-5906
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри теорії та практики галузевого перекладу,
завідувачка кафедри іноземних мов
Херсонського національного технічного університету
(Херсон, Україна) poloks0808@gmail.com

Мар'яна ГАЛАДИМ,
orcid.org/0000-0003-0654-415
магістрантка кафедри теорії та практики галузевого перекладу
Херсонського національного технічного університету
(Херсон, Україна) mariana.galadym@gmail.com

ЗАПОЗИЧЕННЯ У НІМЕЦЬКОМУ ТА АНГЛІЙСЬКОМУ ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ ТЕКСТІ: ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Запозичення є цікавим та своєрідним феноменом для всіх мов світу на всіх етапах еволюції та вважається ознакою розвитку мови. Ставлення до такого явища є дуже неоднозначним, що і зумовлює актуальність цієї теми та має велике наукове і практичне значення. Процес запозичення є стадійним та багатоплановим, саме тому деякі лінгвісти вважають його найяскравішою відзнакою мовної еволюції. Все це свідчить про невідворотність мовних процесів, а також всесильність культурного впливу у світі.

Абсолютно логічною та типовою є зацікавленість багатьох учених у сфері вживання лексичних запозичень, їх етимології та передусім – у визначенні підстав великого запалу та необґрунтованого вживання запозичених слів. Такі іноземні лінгвісти, як Р. Брандт, О. Соболевський, С. Карський, М. Фасмер, писали про обґрунтованість чи необґрунтованість запозиченої лексики ще наприкінці XIX – початку XX ст. та аналізували виникнення слів та словниковий запас мови.

Пропонована стаття присвячена вивченню проблеми функціонування запозичень у англійській, німецькій та українській мовах. Аналізується визначення та надається загальна мовна характеристика запозичень, класифікація запозичень, здійснюються встановлення функціональних особливостей запозичень у публіцистичному тексті та виявлення проблем та методів перекладу запозичень у публіцистичному тексті. У статті розглядаються такі способи перекладу запозиченої лексики, як транслітерація, транскрипція, калькування і напівкалькування, дескриптивний (описовий) переклад та графічне відтворення.

Використані такі методи наукових досліджень під час написання статті: метод контекстуального аналізу, метод суцільної вибірки, метод спостереження та лінгвістичного опису. Згідно з методом контекстуального аналізу встановлені функції та способи перекладу запозичень. Відповідно до методу суцільної вибірки із контексту були відібрані потрібні для подальшого дослідження одиниці. Згідно з методами спостереження та лінгвістичного опису виділено функціональну роль запозичень у публіцистичному тексті та досліджено функціонально-семантичні особливості запозиченої лексики у публіцистичному тексті.

Ключові слова: запозичення, функціональний аспект, публіцистичні тексти, переклад, перекладацькі трансформації.

Oksana PODVOISKA,
orcid.org/0000-0002-6304-5906
Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Department of Theory and Praxis of Translation,
Head of the Department of Foreign Languages
Kherson National Technical University
(Kherson, Ukraine) poloks0808@gmail.com

Mariana HALADYM,
orcid.org/0000-0003-0654-415
Master's Degree Student at the Department of Theory and Praxis of Translation
Kherson National Technical University
(Kherson, Ukraine) mariana.galadym@gmail.com

BORROWING IN GERMAN AND ENGLISH JOURNALISTIC TEXT: A FUNCTIONAL ASPECT

Borrowing is an interesting and peculiar phenomenon for all languages of the world at all stages of evolution and is considered a sign of language development. The attitude to such a phenomenon is very ambiguous, which determines the relevance of this topic and great scientific and practical significance. The process of borrowing is gradual and multifaceted, which is why some linguists consider it the most striking feature of linguistic evolution. All this testifies to the inevitability of language processes, as well as the omnipotence of cultural influence in the world.

Absolutely logical and typical is the interest of many scholars in the field of lexical borrowing, their etymology and, above all, in determining the reasons for the great passion and unreasonable use of borrowed words. Such foreign linguists as R. Brandt, O. Sobolevsky, E. Karsky, M. Fassmer wrote about the justification or unjustification of borrowed vocabulary in the late nineteenth – early twentieth century and analyzed the origin of words and vocabulary.

The proposed article is devoted to the study of the problem of functioning of borrowings in English, German and Ukrainian languages. The definition is analyzed and the general linguistic characteristic of borrowings, classification of borrowings is provided, functional features of borrowings in the journalistic text are established and problems and methods of translation of borrowings in the journalistic text are revealed. The article considers such methods of translation of borrowed vocabulary as transliteration, transcription, linguistic calque, descriptive translation and graphic translation.

The following research methods were used in writing the article: the method of contextual analysis, the method of continuous sampling, the method of observation and linguistic description. According to the method of contextual analysis, the functions and methods of borrowing translation were established. According to the method of continuous sampling from the context, the units required for further study were selected. According to the methods of observation and linguistic description, the functional role of borrowings in a journalistic text was identified, and the functional-semantic features of borrowed vocabulary in a journalistic text were studied.

Key words: borrowing, Functional Aspect, journalistic texts, translation, translation transformations.

Постановка проблеми. Питання чистоти мови знайшло відтворення в багатьох дослідженнях вчених XIX–XX століття як реакція на надмірну зацікавленість суспільства запозиченою лексикою. Разом із цим починає встановлюватися загальна теорія запозичення. За останні п'ятнадцять років сталися істотні зміни у функціонуванні німецької та англійської мов, і насамперед у сфері масової комунікації, зумовлені зовнішньолінгвістичними чинниками – глобальними змінами в економічному і політичному житті суспільства. Ці зміни були встановлені лінгвістами: М.В. Пановим, Г.Я. Солганіком, В.Н. Шапошниковим та іншими. З огляду на це, нам видається необхідним вивчення стилістичних особливостей сучасної німецької та англійської мови засобів масової інформації, а саме мови публіцистики, бо саме вона, на нашу думку, є найяскравішим відображенням процесів мовного запозичення. Сьогодні характеризується великим нагромадженням мовного матеріалу за групами окремих іноземних запозичених слів у кожній мові як результат інтерференції.

Здійснивши аналіз сучасних текстів – матеріалів німецької та англійської преси, науково-популярних видань, інформаційних брошур тощо, виявлено групу актуальних запозичень, які відрізняються за часом їх появи та функціями, які вони виконують у текстах німецької та англійської мов.

Аналіз досліджень. Напрацювання для розкриття цього питання були представлені у дослідженнях таких учених, як Я. Грот (Грот, 1898),

І. Огієнко (Огиенко, 1915), роботи яких привели до того, що генетико-хронологічний аналіз іншомовних запозичень у кінці XIX – на початку XX ст. став провідним. Також питанням запозиченої лексики займалися такі вчені, як Р. Брандт, О. Соболевський, С. Карський, М. Фасмер, М.П. Кочерган, О.О. Потебня, Б.М. Ажнюк, Л.П. Крисін, О.М. Мороховський, М. Ленерт, Х. Мюллер та інші. Проте аналіз теоретичних джерел демонструє недостатнє вивчення саме функціональних особливостей запозичень у публіцистичних текстах англійською, німецькою та українською мовами, в тому числі у порівняльному та перекладацькому аспектах.

Мета статті – виявити функціональні особливості запозичень у німецькій, англійській та українській мовах у публіцистичному тексті та специфіку їхнього перекладу.

Виклад основного матеріалу. Нинішнє мовознавство не має сталої дефініції поняття запозичення, як і більшості інших мовних універсалій, Проте для будь-якого дослідження визначення об'єкта дослідження є необхідною передмовою вирішення основної мети. Тому необхідним вважаємо аналіз того, що науковці вкладають у розуміння запозичення та можливості його класифікації.

На думку Л.П. Крисіна, запозичення – це перебіг міграції різних елементів з однієї мови в іншу. Під різними елементами маються на увазі одиниці різних шарів мови – фонології, морфології, синтаксису, лексики, семантики (Крысин, 1968: 207).

Лінгвіст Л. Блумфілд впевнений, що запозичення – це певний вид видозміни мови. Він розпізнає такі запозичення, як: діалектні запозичення, що постають у літературній мові з понять культури; діалектів; «внутрішнє запозичення», яке постає унаслідок мовних контактів, зумовлених політичною територіальною близькістю (Блумфілд, 1968: 608).

Якщо проаналізувати вищезгадані визначення, то можна надати узагальнене і більш повне визначення, а саме: запозичення – це певний процес переміщення мовного елемента від мови-продуцента до мови-реципієнта, який зумовлюється певними зовнішньо- та внутрішньомовними змінами.

Немало написано також про причини запозичення. Чи не кожен лінгвіст, який займався освоєнням запозиченої лексики у мові-реципієнті, рано чи пізно приходив до розгляду зовнішніх мовних рушіїв запозичення іншомовної лексики. У дослідженнях Б. Гавранека зазначається, що варто розпізнавати внутрішні і зовнішні аспекти під час посиленого вивчення чинників мовної еволюції, а саме іншомовного впливу (Гавранек, 1972: 95).

На думку вчених, основні зовнішні причини запозичення – це політичні, соціально-економічні, культурні, воєнні, релігійні та інші, що сьогодні узагальнюють процес глобалізації, як результат – обмін новими значеннями, пізнання нових предметів (Д. Розенталь, П. Лекант, О. Стишов, Л. Крисін та інші).

Мода на мовні та естетичні смаки є ще одною соціально-психологічною причиною. «Мода – це останнє проявлення смаку, що западає в око і зазвичай викликає нервовість у більш дорослої та консервативної частини суспільства» (Крисін, 1993:25), з чим, звичайно, не можна не погодитися, бо діахронічний та синхронічний аналізи складу мови може чітко демонструвати суцільні шари таких модних запозичень, які дуже швидко замінюються новою хвилею іншомовних надходжень.

Інтралінгвістичні підстави запозичення дуже розлого визначив Л. Крисін:

- 1) необхідність у називанні (нового предмету, нового поняття);
- 2) необхідність в конкретизації, реалізації відповідного явища;
- 3) необхідність розділяти близькі за змістом, але все ж таки різні явища;
- 4) необхідність спеціалізації понять у тій чи іншій сфері, з тією чи іншою метою;
- 5) евфемістичні заміни;

6) тяжіння до заміни описових зворотів однослівними найменуваннями і словосполучень;

7) закріплення у мові запозичень, які можна об'єднати у лексичний ряд, спираючись на їхнє загальне значення;

8) присутність у мові, що запозичує, усталених систем термінів, що обслуговують певну тематичну галузь та професійне середовище (Крисін, 1993: 146).

М. Орешкіна пропонує, на нашу думку, одну з найповніших класифікацій запозичень, відповідно до якої поділяє їх за такими критеріями:

- за генетичним походженням до мовних сімей: арабізми, індо-європеїзми тощо;
- за розповсюдженістю в мовах світу: локалізми, інтернаціоналізми, оказіоналізми, регіоналізми;
- за рівнем опанування мовою-реципієнтом: повністю опановані, частково опановані, не опановані, в деяких працях їх називають ще або асимільованими, або адаптованими;
- за будовою запозиченого слова: чужа або іншомовна форма, змішана форма або напівкалька, власна чи рідна форма або калька;
- за графічним образом запозиченого слова: власна графічна форма або іншомовні слова, чужа графічна форма чи іншомовні вкраплення;
- за присутністю в семантиці запозиченого слова національно-культурного чи культурно-історичного компонента: варваризми, екзотизми, орієнталізми, етнографізми тощо;
- за лексико-граматичними класами: дієслова, іменники, вигуки, прикметники тощо;
- за тематичними групами: апеллятивна запозичена лексика (природні, суспільно-історичні культурно-побутові реалії та явища), неапеллятивна запозичена лексика (топоніми, антропоніми, етноніми, гідроніми);
- за стилістичним відтінком запозиченої лексики (Орешкіна, 1994: 73-75).

Усе це розмаїття найширше представлено насамперед у публіцистичних текстах, оскільки саме публіцистичний стиль має серед основних завдань саме інформування, забезпечення інформацією у суспільстві, в тому числі у глобальному масштабі. Головними рисами публіцистичного стилю є: активність, прагнення до нової інформації, суспільна, політична оцінка; переконливість, емоційність, доступність і простота. Публіцистичний стиль дуже швидко збільшується, підстилі публіцистичного стилю вже мають підстави бути окремими стилями (журнальним, газетним, телевізійним тощо) (Мацько, 2003: 272).

Широке використання запозичень у публіцистичному тексті спричинено серед іншого такими чинниками, як: демонстрація феномену за нехватки належного еквіваленту в рідній мові, відображення іншомовного колориту, обминання повторень, контрастність, емоційність та експресивність тощо.

Методом суцільної вибірки та статистичного аналізу виявлено такі найбільш розповсюджені та частотні запозичення, що вживаються в україномовних публіцистичних текстах, які умовно можна поділити за такими тематичними групами:

1. **Політичні:** *прем'єр, президент, прем'єр-міністр, спікер, губернатор, чиновник, радник, депутат, імпічмент, євродепутат, олігарх, парламент, департамент, офіс, регіон, балотуватися, плюралісти, інаугурація, рейтинг, референдум, піар, електорат, коаліція, імідж, окупація.*

2. **Правові:** *федеральний, легітимний, сепаратист, екстрадиція, сертифікація, локдаун, компенсація.*

3. **Економічні:** *дефолт, бізнес, бренд, дилер, інфляція, ліцензія, ваучер, інвестиція, приватизація, фірма, холдинг, емісія, біткоїн, субсидувати, локація, атракція, хостел.*

4. **Релігійні:** *ваххабіти, хамас, таліби, ангел, ладан, демон, ідол, літургія, монастир, піп, келія, томос, канон.*

5. **Технічні та пов'язані з галуззю Інтернет:** *інтернет, дедлайн, скріншот, копіпаст, блокчейн, діджиталізація, мережа, аккаунт, даркнет, онлайн, оффлайн, месенджер.*

6. **Психологічні та соціальні:** *тінейджер, менталітет, пси-фактор, дистанційна форма, толерантність, конфлікт, адепт, стратегічний діалог, фейк та інші.*

7. **Медичні:** *пандемія, карантин, адаптивний карантин, паспорт імунітету, антитіла, імунізація, вакцина, вірус, галюцинація.*

В англійськомовних публіцистичних текстах, запозичення в яких становлять невелику кількість, бо англійська сама слугує мовою-продуцентом, можна виділити такі актуальні і частотні запозичення з різних мов світу.

З французької мови:

Ballet (зі збереженням вимови французької мови), *Cafe* (в англійській мові це слово пишеться як з наголосом *café*, так і без нього), *Croissant*, *Entrepreneur* (та похідне *entrepreneurship*), *Faux pas* та інші.

З німецької мови:

Delicatessen, Fest, Gesundheit, Waltz, Rucksack, Kindergarten та інші.

З іспанської мови:

Guerrilla, Patio, Piñata, Plaza, Siesta та інші.

З японської мови:

Karaoke, Karate, Ninja, Origami, Tsunami, Karoshi та інші.

У німецькомовних публіцистичних текстах також можна виділити найбільш актуальні та частотні запозичення в різних тематичних групах:

1. **Політичні:** *der Preimer, das Meeting, der Obmann, der Speaker, der Mandatar, das Departement.*

2. **Правові:** *der Lockdown, das Ranking, die Remuneration.*

3. **Економічні:** *die Inflation, die Holding, die Deadline, das Hostel, der Globalplayer, das Bitcoin, die Exit-Strategie, der Shutdown.*

4. **Технічні та пов'язані з галуззю Інтернет:** *das Internet, E-Mail, downloaden, das Upgrade, der Screenshot, Homeoffice, Handy-Tracking, das Messenger, online, das Darknet, die Blockchain, Corona-Warn-App.*

5. **Медичні:** *die Pandemie, die Quarantäne, das/der Virus, die Analyse, die Vakzine, der Koronavirus, Kovidiot, Screening, ZeroCovid. Superspreader.*

Аналіз відібраних запозичень уможливило висновок, що частотність їх вживання сприяє їх асиміляції до норм мови-продуцента, іноді так, що вони навіть і не сприймаються вже як іншомовні елементи.

Під час відтворення запозичень треба акцентувати увагу на їх своєрідність, стилістичні функції, прагматику, що і зумовлює вибір стратегії та способу їх перекладу, тому що від усіх цих сторін залежить сприйняття та розуміння читачем та адекватність перекладу.

Існує, як відомо, 5 основних способів перекладу запозичень (Комиссаров, 1990: 172):

1. Транслітерація – передавання літер іншомовного слова за використання літер алфавіту мови перекладу. Наприклад: «*Die Zahl der registrierten Neuinfektionen mit dem Coronavirus ist im Saarland binnen 24 Stunden um 65 Fälle gestiegen*» (Weltonline) – «*Число зареєстрованих нових випадків зараження коронавірусом у федеральній землі Саар за 24 години збільшилося на 65 випадків*». В цьому уривку ми бачимо англійське запозичення «Coronavirus», яке добре відоме нам як інфекційне захворювання. Тут ми скористалися способом транслітерації та відтворили запозичення формою, яка стала вже інтернаціональною, що і пояснює вибір способу перекладу.

2. Транскрипція – передавання звуків слова за використання літер алфавіту мови перекладу з максимальним наближенням до звукового складу оригінального слова. Наприклад: «*People cannot leave their homes except for certain reasons, like the first lockdown last March*» (BBC NEWS) – «*Люди*

не можуть залишати свої будинки, крім з певних причин, наприклад, як в перший локдаун в березні минулого року». В цьому уривку ми бачимо англійське запозичення «lockdown». За відсутності в українській мові прямого відповідника та з попередньої причини ми використовуємо спосіб транскрипції для перекладу.

3. Калькування/напівкалькування – слово або словосполучення, що є дослівним поелементним перекладом іншомовного слова зі словникового складу рідної мови. Калькування використовується, коли запозичення відоме читачу іншим словосполученням. За повного калькування словосполучення перекладається буквально. Наприклад: «A so-called **green passport**, which would allow more freedoms to people who have been vaccinated, has been dangled to encourage Israelis to enlist for vaccination» (Deutsche Welle). – «Так званий **«зелений паспорт»**, який дав би більше свободи людям, яким було зроблено щеплення, спонукали ізраїльтян взяти участь у вакцинації». Лексема **green passport**, що виражає актуальну нині реалію, відтворюється дослівно, калькуючи структуру, що знаходимо і в публіцистичних текстах українською мовою, іноді, щоправда, у супроводі пояснення, наприклад: Стимулювати громадян до щеплень мають і **«зелені паспорти»** або **«паспорти імунітету»** вакцинованих (Deutsche Welle).

4. Дескриптивний (описовий) переклад – спосіб передавання запозиченого слова за допомогою особливих рис, які передбачають пояснення значення запозиченої лексики, використовуючи розгорнутий опис (у фразях, словосполученнях тощо). Наприклад, як це було наведено вище, або: «There are thousands of variations in Women's outfits for Oktoberfest ranging from traditional to modern. There is no "right way" to dress but usually you will want to wear a **dirndl** dress that goes at least to your knees and comfortable shoes» (Weltonline) – «Жіночі вбрання для Октоберфесту мають тисячі варіацій, від традиційних до сучасних. Немає "правильного одягу", але зазвичай вам захочеться одягнути національне **баварське національне вбрання дірндл** – плаття з довжиною до колін і

зручне взуття». Тут ми бачимо іншомовну лексему «dirndl», яка є реалією та позначає національне вбрання. Під час відтворення цієї лексеми ми використали метод калькування та дескриптивний метод, тому що для кращого розуміння було додано пояснення, що таке дірндл.

5. **Графічне відтворення (нульовий переклад)** – запозичення залишається з оригінальним написанням. Наприклад: «**Huawei** hat heute zwei neue Modelle in China vorgestellt, das **Huawei Enjoy 9** und das **Honor Enjoy Max**» (Weltonline) – «**Компанія Huawei** сьогодні анонсувала дві нові моделі в Китаї – **Huawei Enjoy 9** та **Honor Enjoy Max**». У цьому уривку запозичення «Huawei» – лексема з власною графічною формою – відтворено способом нульового перекладу, тому що мовна одиниця презентує фірмову назву та використовується для позначення всесвітньовідомої китайської компанії, яка займається виробництвом ноутбуків, планшетів, телефонів тощо. Іншомовні лексеми «Huawei Enjoy» та «Honor Enjoy Max» також відтворено за допомогою нульового перекладу, тому що це назви моделей, які є торговельними знаками, а тому підлягають нульового перекладу.

Висновки. У результаті проведеного аналізу тематичних груп, функціональних особливостей та результатів перекладу запозичень в німецькій та англійських мовах ми дійшли висновку, що найрозповсюдженішими способами перекладу запозичень є транслітерація, транскрибування та калькування/напівкалькування, що можна пояснити як загальними процесами глобалізації, так і великою кількістю реалій, номенів серед сучасних іншомовних залучень.

Одне з найголовніших завдань перекладача – це цілісна передача змісту тексту оригіналу та його емоційного посилу. Тому метою перекладу повинно бути: збереження функцій, змісту, стилістичних, стильових цінностей оригінального тексту. Сприймання перекладу в його мовній сфері буде більш-менш відповідним сприйняттю оригіналу в мовній сфері оригіналу, якщо все вищезгадане буде дотриманим. Отже, щоб доцільно перекласти запозичену лексику, насамперед треба визначити її роль у тексті та мовному середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Багатомовний онлайн-словник ABBYU Lingvo. © 2011. URL: <http://radugaslov.ru/abbyu.htm>.
2. Блумфілд Л. Язык. Москва : Прогресс, 1968. 606 с.
3. Гавранек Б.К проблематике смешения. *Новое в лингвистике*. Москва, 1972. Вып. 6. С. 94–111.
4. Грот Я. К. Труды Я.К. Грота. Т. 3 : Филологические разыскания (1852-1892). Санкт-Петербург, 1898. 245 с.
5. Комиссаров В.Н. Теория перевода (лингвистические аспекты) : учеб. для ин-тов и фак. иностр. яз. Москва : Высш. шк., 1990. 253 с.
6. Крысин Л.П. Иноязычные слова в современном русском языке. Москва : Наука, 1968. 208 с.

7. Крысин Л.П. Лексико-семантические процессы в социолингвистическом аспекте. *Диакроническая социолингвистика* : монография. Москва, 1993. С. 132.
8. Крысин Л.П. Языковое заимствование как проблема диахронической. *Диакроническая социолингвистика* : монография. Москва, 1993. С. 141-151.
9. Мацько Л. І., Мацько О. М., Сидоренко О. М. Стилістика української мови: навч. підруч. Київ : Вища шк., 2003. 462 с.
10. Огиенко И.И. Иноземные элементы в русском языке : история проникновения заимствованных слов в русский язык. Киев : тип. В. П. Бондаренко и П. Ф. Гнездовского, 1915. С. 57.
11. Орешкина М.В. К вопросу классификации заимствованной лексики. *Функциональная лингвистика* : Сб. науч. работ Крымского респ. ин-та последиплом. пед. образования. Часть I. Симферополь, 1994. С. 73–75.
12. BBC NEWS. © 2021. URL: <https://www.bbc.com/news>
13. Deutsche Welle. © 2021. URL: <https://www.dw.com>
14. Weltonline. © 2021. URL: <http://www.welt.de>

REFERENCES

1. ABBYY Lingvo Multilingual Online Dictionary © 2011. URL: <http://radugaslov.ru/abbyy.htm>
2. Blumfeld L. Yazyk. [Language] Moscow: Progress. 1968. 606 p. [in Russian].
3. Gavranek B.K. problematike smesheniya yazykov. [Problems of language mixing]. *New in linguistics*. Moscow, 1972. Iss. 6. pp. 94–111. [in Russian].
4. Grot Ya.K. Trudy Ya.K. Grot [Works of Ya.K. Grot]. Vol. 2: Filologicheskiye rozyskaniya (1852-1892). [Philological researches (1852-1892)]. Sankt-Petersburg, 1898. 245 p. [in Russian].
5. Komissarov V. N. Teoriya perevoda (lingvisticheskiye aspekty). [Translation theory (Linguistic aspects)] : Textbook for institutes and departments of foreign languages. Moscow : Vyssh. shk., 1990. 253 p. [in Russian].
6. Krysin L.P. Inoyazychnyye slova v sovremennom russkom yazyke. [Foreign words in modern Russian]. Moscow : Nauka, 1968. 208 p. [in Russian].
7. Krysin L.P. Leksiko-semanticheskiye protsessy v sotsiolingvisticheskom aspekte. [Lexico-semantic processes in the sociolinguistic aspect.] *Diachronic sociolinguistics* : monograph. Moscow, 1993. pp. 132 [in Russian].
8. Krysin L.P. Yazykovoye zaimstvovaniye kak problema diakhronicheskoy sotsiolingvistiki. [Linguistic borrowing as a problem of diachronic sociolinguistics]. *Diachronic sociolinguistics* : monograph. Moscow, 1993. pp. 141–151. [in Russian].
9. Matsko L. I, Matsko O. M., Sydorenko O. M. Stylistyka ukrainskoi movy [Stylistics of the Ukrainian language]. Kyiv: Vyshcha shk., 2003. 462 p. [in Ukrainian].
10. Ogiyenko I.I. Inozemnyye elementy v russkom yazyke : istoriya proniknoveniya zaimstvovannykh slov v russkiy yazyk. [Foreign language elements in Russian : The history of the appearance of loan words in the Russian language]. Kiyev : print. of V.P. Bondarenko and P.F. Gnezdovsky, 1915. P. 57. [in Russian].
11. Oreshkina M.V. K voprosu klassifikatsii zaimstvovannoy leksiki. [On the issue of classification of borrowed vocabulary]. *Functional linguistics* : Collection of scientific works / Crimean republic. in-t postgraduate. ped. education. Part I. Simferopol. 1994. pp. 73-75. [in Russian].
12. BBC NEWS. © 2021. URL: <https://www.bbc.com/news>
13. Deutsche Welle. © 2021. URL: <https://www.dw.com>
14. Weltonline. © 2021. URL: <http://www.welt.de>